

VIKA-BLADET

Nr 2: 2022

Utgiven av Vika bygdegårdsförening

Torsdag 3 februari

Bygdegårdsinformation

Vika bygdegård, tel 20216 (uppgifter om aktuell vaktmästare)

Bokningsansvarig: Maria Wikström, tel 070-6999851

Bygdegårdens minnesfond: tel 070-3875727, Inger Persson

Vaktmästare i feb: Marianne Eriksson, 070-6673792, Anneli Tomtlund, 076-8235918

Medlemmar lånar stolar & bord av gamla mod. gratis, ring Anna, tel 070 2382057, och boka!

Vikabladet utkommer första torsdagen i varje månad. Vill du ha något med i nästa Vikablade? Lämna manus senast den 24 februari till Maria Jönsson, tel 070-3623945, Mejl: boggmarij@gmail.com
Nästa Vikablade kommer den 3 mars.

Vika bygdegårdsförening

Nu är det dags att betala in medlemsavgift för år 2022!

Stöd Vika bygdegårdsförening och bli medlem.

Medlemskapet kostar:

50:- för enskild medlem och 100:- för familj.

Betalas till **bankgiro 5403-6025**

alternativt **swish 123 599 26 07**

Märk betalningen med medlemsavgift samt för- och efternamn på personer över 20 år vid familjemedlemskap.

Välkommen till ett nytt år med

Vika bygdegårdsförening!

VASALOPPET 2022

IF Vikapojkarna ska jobba med att lasta ryggsäckar vid starten i Oxberg under Vasaloppsveckan.

Fredag 25 februari

Lördag 26 februari

Tisdag 1 mars

Alla som vill hjälpa oss att få in pengar till föreningen får gärna vara med någon av dagarna.

Pengarna som föreningen får in går till skötsel av fotbollsplan, ishockeyplan och skidspåren.

Ring Per för anmälan om ni vill vara med!
070-3594473

Inbjudan till VIKAS företagare att presentera sig i Vikabladet!

I Vika finns många företagare, både de som hållit på länge och helt nya!

Alla som bor i Vika har helt säkert inte koll på dessa. Det kan ju vara bra att veta var den närmaste hjälpen finns att få, vid behov! Det finns många nyinflyttade i byn som behöver denna information, men de som är gamla i gården tycker nog också att en liten uppdatering vore roligt.

Du Vika-bo som driver företag, skriv en presentation och mejla till Vikabladet;
boggmarij@gmail.com

Berätta vem du är. Vad gör företaget? Beskriv och berätta! När startade det? Om det var längesen, har inriktningen ändrats? Finns någon liten anekdot att berätta? Skriv om stort och smått, inget är ointressant! Ta gärna ett kort på er som jobbar och skicka med. Tänk inte annons, utan mer vad du skulle berätta för en vän!

Än är det vintermörkt...

var rädd om dig;

Använd
reflexer!

Bilisterna ser mycket
sämre än du tror...

Ett minne från början av 1940 talet.

Våren har kommit och förberedelserna har börjat för buffring till Ambergs fäbod med korna. Jag väcks på morgonen och som vanligt varje dag skall jag tvättas i ansiktet, under protest. Min mor Elin Grudin förklarar för mej att om jag inte tvättar mej kommer Luskarlen att göra det, med detta blir jag foglig.

Jag sitter i en cykelstol fäst bakom cyklestyret och resan börjar från Barbroholen i Norra Vika, först ner mot Brymsgård över gården och över Nårdibynsbäcken efter en kärrväg förbi Kvengård "Kvarngårde" där det troligen av gammalt varit en kvarn av namnet, vidare genom Tomtbyn, Swidjun, Stenis och efter Tomtlarsvägren förbi Vika Bönhus, Vika skola och upp efter Ambergsvägen.. Halvvägs till Amberg kommer man fram till Pungtjärn. Den så kallade "Lustjärn". Jag vet att jag litet skraj sneglade till vänster mot tjärnen men det kom ingen Luskarl för jag var ju nytvättad.

Kommer till Ässi, en bäck med en liten valvbro. Vidare upp för Sandsletsbacken, brantaste backen efter Ambergsvägen. Därefter kommer Tidjskalln där sägnen säger att en tiggare skall ha omkommit.

På den platsen skulle man alltid lägga några kvistar för att hedra personen, på den tiden fanns det alltid en mindre rishög på den platsen.

Sedan efter ca en km. kommer Långbro, där det lagts timmer tvärs över vägen med grus ovanpå. Man broade. Då det längre tillbaka i tiden varit lång myr. Vid vägskalet Amberg – Axi stod en stor Torvströ hässa, "Umbärrsesi" som ruttnade ner på 50 talet. En km. till och man var framme i Ambergsgraven.

Samtidigt som vi cyklade, gick pappa Karl, Anna Verner, morbror Lars och morfar Rull Anders, körande med häst och därefter kom korna. De körde en kärrväg från Norra Vika till Stenis som gick några meter från Järnvägen. Överallt efter järnvägen var det stängslat för kreatur och andra djur. Somliga år hade man sällskap med kor och folk från Kråkgård, Böl Karl Persson med familj. Väl framme i Amberg blev vi kvar fram till att sommaren var tillända.

De barn jag lekte med var Gunnar Karlsson och Majvor Nilsson/Jonsson. De leksaker jag och vi hade var hemgjorda, grankottar som det sattes ben på av tändstickor som skulle föreställa kor, en bytta gjord av ett barkstycke urgröpt där mjöl och vatten blandades som mat till korna. Väggar och bås gjordes av gamla takpärter till ladugård.

Varje morgon släpptes (läses) korna. Då fick jag höra Lena i Kråkgård hur hon kulade, Jag tyckte hon var bäst på att kul. (I mitten av nov, var jag intrejuvade Astrid i Kråkgård. Hon är 93 år.) Korna följdes då med uti skogen under kulning, kvinnorna hade en påse (gätskupan) på axeln för att ge och locka med sej korna. Korna vilade på någon öppen plats (sleta) hygge.

Under vilan tog kvinnorna fram sin stickning som de nästan alltid hade med sig.

När korna låg och idisslade brukade kvinnorna gå hem till fäboden. Det hände ibland att korna blev borta för länge då de hade hittat ett soppställe (svamp). Någon gång tog sej friheten och gick ända till Siljansfors och in på arrendatorns ägor. Arrendatorn tog då kvar dem och man fick betala en slant för att få dem tillbaka.

Under hela sommaren bodde vi på fäboden.

Många sysslor, Mjölkningskväll och morgon, gå till källhuset två gånger om dan med mjölken, separera, tjärna smör. För att dryga ut höet gick man dit där det fanns småbjörkar och lövade (loved), dvs. kvisten togs mellan fingrarna o drogs så löven fastnade i handen, detta gjordes om o om tills en stor medhavd säck fylts.

I Amberg fanns två gätlag som man gick med korna åt olika håll,. Gravi o Båkkan (Graven o Backen). Uppe på backen fanns en affär med torrvaror, sockerdricka min.

Till Båkkan gick man med kon när den blivit yxin (brunstig, där det fanns en Uxä (Oxe).

Mot hösten buffrade s det hem till Vika.

Detta var en liten berättelse om livet på en fäbod. Jag fick vara med om detta från 1938-1943.

Rune Grudin, 2021 i dec.